

Аничка (безъ да каже нѣщо, отива и сѣда на пейката)

Охъ, отчаяна съмъ, не ми се живѣе... Искамъ да умра! (Изведнажъ закрива очи съ ржка и заплаква).

Павлина

Аничке, какво има?

Г-жа Антонина

Какво е станало?

Аничка (съ плачъ въ гласа си)

Какъ не ги досрамѣ тия хора да ме лъжатъ!
Да съмъ мжжъ, не зная какво бихъ направила!

Павлина

Шестъ месеца я лъжатъ, че ще я назначатъ.

Рашко

Аничке, че ти сега излѣзе, кога отиде въ
Министерството?

Аничка

Не ходихъ въ Министерството. Среccнахъ
началника, при когото отивахъ.

Рашко

Ха! Какво ти каза?